

- 2) Artykuł 5 ust. 3 tiret pierwsze dyrektywy 69/335, który wyłącza z podstawy opodatkowania „sumę aktywów należących do spółki kapitałowej, które są przeznaczone na podwyższenie kapitału i które już zostały objęte podatkiem kapitałowym”, należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie niezależnie od tego, czy chodzi o aktywa spółki, której kapitał ulega podwyższeniu, czy o te aktywa, które pochodzą od innej spółki i podwyższyły ten kapitał.

(¹) Dz.U. C 288 z 23.10.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante — Hiszpania) — Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA przeciwko Proyectos Integrales de Balizamientos SL

(Sprawa C-488/10) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 — Artykuł 19 ust. 1 — Wzory wspólnotowe — Działania stanowiące naruszenie lub groźące naruszeniem — Pojęcie „osoby trzeciej”)

(2012/C 98/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA

Strona pozwana: Proyectos Integrales de Balizamientos SL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante — Wykładnia art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. L 3, s. 1) — Naruszenie lub groźba naruszenia — Pojęcie osoby trzeciej

Sentencja

- 1) Wykładni art. 19 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych należy dokonywać w ten sposób, że w postępowaniu, którego przedmiotem jest naruszenie prawa wyłącznego wynikającego z zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, uprawnienie do zakazania jego używania przez osoby trzecie rozciąga się na każdą osobę trzecią, która używa wzoru niewywołującego u poinformowanego użytkownika innego całościowego wrażenia, w tym również na osobę trzecią będącą właścicielem później zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.
- 2) Odpowiedź na pytanie pierwsze nie zależy od zamiaru i zachowania osoby trzeciej

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — T.G. van Laarhoven przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-594/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Prawo do odliczenia podatku naliczonego — Ograniczenie — Korzystanie z ruchomości stanowiących część aktywów przedsiębiorstwa dla prywatnych potrzeb podatnika — Traktowanie pod względem podatkowym prywatnego korzystania z przedmiotu należącego do majątku przedsiębiorstwa)

(2012/C 98/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: T.G. van Laarhoven

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 17 ust. 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Odliczenie podatku naliczonego — Wyłączenie prawa do odliczenia — Przepis krajowy ograniczający możliwość odliczenia podatku w przypadku pojazdów używanych przez przedsiębiorcę zarówno do celów związanych z działalnością gospodarczą, jak i celów prywatnych

Sentencja

Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., w związku z art. 11 część A ust. 1 lit. c) tejże dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on krajowej regulacji podatkowej, która w pierwszej kolejności upoważnia podatnika, którego pojazdy samochodowe są używane zarówno do celów związanych z działalnością, jak również do celów prywatnych, do natychmiastowego i całkowitego odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej, jednak w dalszej kolejności przewiduje w zakresie dotyczącym użytkownika owych pojazdów do celów prywatnych coroczne opodatkowanie oparte — dla potrzeb określenia podstawy opodatkowania podatkiem od wartości dodanej podlegającym zapłacie w danym roku podatkowym — na metodzie ryczałtowego obliczenia wydatków związanych z tym użytkowaniem bez uwzględnienia w sposób proporcjonalny zakresu owego użytkowania.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.